

Ikt. sz.: EUB-40/32-2/2017.

EUB-21/2017. sz. ülés
(EUB-106/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2017. október 30-án, hétfőn 10 óra 07 perckor
az Országház Varga Béla termében (főemelet 21.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása	5
Az elnök napirend előtti tájékoztatója	5
Tájékoztató a brexit aktuális kérdéseiről	5
<i>Iain Lindsay tájékoztatója</i>	6
<i>Dr. Molnár Balázs Péter tájékoztatója</i>	9
<i>Kérdések, vélemények</i>	12
<i>Iain Lindsay reflexiója</i>	14
<i>Dr. Molnár Balázs Péter válasza</i>	17
Az Európai Ügyészséghez (EPPO) való csatlakozásról szóló H/17747. számú határozati javaslat (Kónya Péter (független) képviselő önálló indítványa) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	19
<i>Kónya Péter hozzászólása</i>	19
<i>Kérdések, vélemények</i>	22
<i>Kónya Péter válasza</i>	25
<i>Határozathozatal</i>	26

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a brexit aktuális kérdéseiről
Előterjesztő:
Iain Lindsay, az Egyesült Királyság magyarországi nagykövete
Dr. Molnár Balázs, a Miniszterelnökség európai uniós ügyekért felelős helyettes államtitkára
2. Az Európai Ügyészséghez (EPPO) való csatlakozásról szóló határozati javaslat (H/17747. szám)
(Kónya Péter (független) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
3. A körforgásos gazdaságra vonatkozó javaslatcsomag
 - a) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács irányelve az elhasználandó járművekről szóló 2000/53/EK irányelv, az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról szóló 2006/66/EK irányelv, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2012/19/EU irányelv módosításáról [COM (2015) 593; 2015/0272 (COD)]
 - b) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK irányelv módosításáról [COM (2015) 594; 2015/0274 (COD)]
 - c) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv módosításáról [COM (2015) 595; 2015/0275 (COD)]
 - d) EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv módosításáról [COM (2015) 596; 2015/0276 (COD)](Zárt ülés!)
(A bizottság állásfoglalásának kialakítása a HHSZ 140. § (5) bekezdése alapján)
Előterjesztő:
Dr. Rácz András, a Földművelésügyi Minisztérium helyettes államtitkára

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Hörsik Richárd (Fidesz), a bizottság elnöke

Tessely Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke

Bana Tibor (Jobbik), a bizottság alelnöke

Firtl Mátvás (KDNP)

Hollik István (KDNP)

Helyettesítési megbízást adott

Csőbör Katalin (Fidesz) dr. Hörsik Richárdnak (Fidesz)

Gyopáros Alpár (Fidesz) Firtl Mátvásnak (KDNP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Juhász László főtanácsadó

Dr. Tamás Csaba Gergely tanácsadó

Meghívottak

Hozzászólók

Iain Lindsay, az Egyesült Királyság magyarországi nagykövete

Dr. Molnár Balázs Péter helyettes államtitkár (Ministerelnökség)

Balczó Zoltán európai parlamenti képviselő

Kónya Péter (független)

Megjelentek

Koranisz Laokratisz görög nemzetiségi szószóló

Tom Whitehead, a politikai osztály vezetője (Egyesült Királyság budapesti nagykövetsége)

Maróti Zsolt belpolitikai attasé (Egyesült Királyság budapesti nagykövetsége)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 07 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Hölgyeim és Uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága ülését megnyitom. Köszöntöm képviselőtársaimat, az Országgyűlés munkatársait, a sajtó igen tisztelt képviselőit.

Az első teendőnk a határozatképeség megállapítása. Az aláírt jelenléti ív alapján a képviselői helyettesítésekkel együtt bizottságunk határozatképes.

Képviselőtársaim a törvényi előírásnak megfelelően az elmúlt hétvégén megkapták a mai napirendi pontokra vonatkozó javaslatomat. Három napirendi pont megtárgyalását terveztük. Az 1.: tájékoztató a brexit aktuális kérdéseiről; a 2.: az európai ügyészséghez - EPPO - való csatlakozásról szóló országgyűlési határozati javaslat, ahol Kónya Péter képviselőtársunk indítványáról van szó, döntenünk kell a képviselői indítvány tárgysorozatba vételéről; a 3.: a körforgásos gazdaságra vonatkozó javaslatcsomag, összesen négy csomagot tárgyalunk, a bizottság állásfoglalásának a kialakítása következik, az előterjesztő a Földművelésügyi Minisztérium helyettes államtitkára. E napirendi pontnál zárt ülést fogunk elrendelni.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy a napirendi pontokkal kapcsolatban van-e valakinek kérdése, véleménye. *(Nincs jelzés.)* Nem látok ilyet. Akkor szavazásra teszem fel. Ki az, aki támogatja a napirendi pontok megtárgyalását? Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm. A jegyzőkönyv számára is megállapítom, hogy bizottságunk egyhangúlag elfogadta a napirendet.

Az elnök napirend előtti tájékoztatója

Tisztelt Bizottság! Mielőtt rátérünk az 1. napirendi pont tárgyalására, engedjék meg, hogy napirend előtt beszámoljak arról, hogy 2017. október 21-22-én a lengyelországi Przemysl-ben megrendezett, „Parlamenti hagyományok Közép- és Kelet-Európában” című konferencián vettem részt Kövér László házelnök úr felkérésére. Előadásomban a nemzeti parlamentek uniós ügyekben betöltött nagyobb szerepvállalását sürgettem az uniós demokratikus deficit csökkentése érdekében, továbbá kiemeltem a kereszténység jelentőségét az európai vallási és kulturális hagyományok tekintetében. Úgy hiszem, hogy ez a konferencia a visegrádi négyek egységét tovább erősítette. *(Dr. Molnár Balázs Péter megérkezik a bizottság ülésére.)*

Tájékoztató a brexit aktuális kérdéseiről

(A napirendi pont tárgyalása folyamatos angol-magyar szinkrontolmácsolás mellett történik.)

Tisztelt Bizottság! Hozzákezdünk az 1. napirendi pont megtárgyalásához, amely tájékoztató a brexit aktuális kérdéseiről. A napirendi pont előterjesztője Iain Lindsay, az Egyesült Királyság magyarországi nagykövete, Tom Whitehead, a politikai osztály vezetője, és Maróti Zsolt belpolitikai attasé, akiket ezúton is tisztelettel köszöntök. Nagykövet úr lassan visszajáró vendégünk lesz, és ha így megy tovább, ha a brexit így húzódik, akkor tiszteletbeli taggá is fogjuk majd avatni nagykövet urat. A kormány részéről a napirendi pont előadója Molnár Balázs, a Miniszterelnökség európai uniós ügyekért felelős helyettes államtitkára.

(Hozzászólását angol nyelven folytatja.) Először is szeretettel köszöntöm őexcellenciáját, Iain Lindsay nagykövet urat, ezenkívül Molnár Balázst a kormány oldaláról. Köszönöm szépen, hogy elfogadták a meghívásunkat erre az ülésre. Nagykövet úr már tájékoztatta áprilisban a bizottságunkat a brexittel kapcsolatban,

azóta több forduló történt a kilépési tárgyalások vonatkozásában, ahogy erről értesülhettünk az újságokból. A brit kormány tárgyalási dokumentumok sorozatát tette közzé, és nemrégiben az Európai Tanács is ülést tartott ebben a témában. Ezenkívül a brexit témája felmerült a visegrádi négyek európai ügyi bizottságainak legutóbbi, Sárospatakon tartott találkozásán is.

Most pedig szeretném átadni a szót őexcellenciájának, ezt követően pedig a helyettes államtitkár úrnak fogom átadni a szót. Nagykövet úr, öné a szó! (*Tessely Zoltán megérkezik az ülésre.*)

Iain Lindsay tájékoztatója

IAIN LINDSAY, az Egyesült Királyság magyarországi nagykövete: (*Hozzászólását felváltva magyar és angol nyelven teszi meg.*) Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a megtisztelő meghívást. Nagyon örülök, hogy ismét itt lehetek. Köszöntöm helyettes államtitkár urat, a bizottság tagjait, valamint a jelen lévő képviselő hölgyeket, urakat és a kormányzat képviselőit. Köszönöm szépen, elnök úr. A legutolsó itteni megjelenésem óta, ami áprilisban történt, komoly előrelépést tudunk elérni a tárgyalások tekintetében arról, hogy hogyan lépjen ki az Egyesült Királyság az Európai Unióból.

A brit kormány brexittel kapcsolatos céljait Theresa May miniszterelnök asszony a levelében pontosan megfogalmazta. Ebben utalt az 50. cikkelyre, és ezt a levelet márciusban küldte el. Ezen kívül egy Fehér könyvet is kiadott a kormány májusban, és ebbe a körbe tartozik May asszony szeptember 22-én Firenzében elmondott beszéde is.

Ezen kívül 14 dokumentumot adtunk ki, amelyek az úgynevezett válási kérdésekkel kapcsolatosak. Ezen kívül kitértünk arra, hogy hogyan képzeljük el a jövőbeni kapcsolatunkat az Európai Unióval.

A firenzei beszéd külön lendületet adott a tárgyalási sorozatnak, ugyanis egy világos állásfoglalást fogalmazott meg a pénzügyi kérdésekkel kapcsolatban, ezen kívül pedig egy időben behatárolt végrehajtási időszakra tett javaslatot, amely mindkét fél érdekét szolgálja. Mindkét fél egyetértett abban, hogy az ezt követő tárgyalási köröket egy új szellemben sikerült lefolytatni, és hogy mindkét fél elkötelezett a tekintetben, hogy olyan eredmény szülessen, amely az emberek érdekeit szolgálja.

Különösen a következő területeken értünk el döntő lépéseket. Először is, a biztonság elérése az állampolgárok és a vállalkozások számára. Végre elérhető közelségbe került egy megállapodás az állampolgárok jogaival kapcsolatban és ez annak köszönhető, hogy minden egyes tárgyalási körben komoly előrelépést sikerült elérni.

Tudom, hogy számos, az Egyesült Királyságban élő magyar állampolgár, a családjaik és a barátaik aggódnak, hogy mi fog történni, amikor az Egyesült Királyság elhagyja az Európai Uniót. Ezt a kérdést a tárgyalások során mindvégig kiemelt prioritásként kezeltük, ahogy azt Theresa May miniszterelnök asszony többször is megerősítette. Egyetlen, az Egyesült Királyság területén jogszerűen tartózkodó uniós állampolgárnak sem kell elhagynia országunkat az Unióból való távozásunk miatt.

Szeretném önöknek megismételni May asszony szavait, amelyeket az Egyesült Királyságban élő 3 millió uniós állampolgárnak szóló nyílt levelében fogalmazott meg. Szeretnék, ha önök és családjuk országunkban maradnának. May asszony nagyon egyértelműen fogalmazott a levelében: nagyra értékeljük uniós állampolgárok hozzájárulását országunk gazdaságához, társadalmához és kultúrájához.

A levelében May asszony elismeri, hogy valódi aggodalom érezhető a tekintetben, hogy hogyan fogják végrehajtani a megkötött megállapodást a polgárok jogaival kapcsolatban. Az emberek aggódnak, hogy a folyamat komplikált,

bürokratikus lehet, és esetleg akadályokat gördítenek majd az útba, amelyeket nehezen lehet majd legyőzni. Ebben a levélben azonban May asszony világos és teljesen egyértelmű kijelentéseket tett és ezeket megnyugtató módon tette.

Ami a gyakorlati részt illeti, kijelentettük, hogy azok az európai uniós állampolgárok, akiknek már van állandó tartózkodási engedélye az Egyesült Királyságban, könnyen kicserélhetik majd ezt az engedélyt egy olyan új immigrációs kategóriára, amelyet úgy nevezünk, hogy letelepedett státusz.

Vannak azonban, akiknek nincs még ilyen letelepedési engedélyük és ők aggódnak a tekintetben, hogy tudnak majd elérni egy ilyen státuszt. Az a célunk, hogy ezt a folyamatot racionálissá és digitálissá tegyük, és szeretnénk segíteni.

Annak érdekében, hogy a megfelelő számítógépes rendszert ki tudjuk fejleszteni, a brit kormány egy felhasználói mintacsoportot kíván létrehozni. Ebben benne lesznek az Egyesült Királyságban élő európai uniós állampolgárok képviselői, digitális, műszaki és jogi szakemberek is. Rendszeresen találkozik majd ez a munkacsoport, és az lesz a célja, hogy transzparens módon kifejlessze a megfelelő folyamatot. Ami pedig a költségeket illeti, ez nem lesz több, mint amennyi egy brit állampolgárnak a brit útlevél megszerzését jelenti pénzügyileg.

Ezen kívül szeretnénk védeni a társadalombiztosítási hozzájárulásokat, amelyeket azok fizettek be a brexit előtt és után, akikre ez a kilépési megállapodás vonatkozik. Ezen kívül szeretnénk a kölcsönös egészségügyi ellátáshoz való jogot is megtartani az Egyesült Királyságnak az Európai Unióban, illetve fordítva, élő polgárai számára.

Ezen kívül szeretnénk, és fel is ajánlottuk a már letelepedett állampolgárok számára az Egyesült Királyságban a visszatérés jogát, azért cserébe, hogy az Egyesült Királyság állampolgárai pedig folyamatosan mozgási jogot nyerjenek az Európai Unióban, tehát tovább tudjanak menni más országokba is.

Az állampolgári jogokkal kapcsolatos tárgyalások eredményeit a kilépési megállapodás fogja rögzíteni, ami a brit jog részévé fog válni. Ami pedig a végrehajtást illeti, senkinek nem szabadna kétségbe vonnia az Egyesült Királyság bíróságainak függetlenségét és szigorú jogkövetését, és ezen kívül az Egyesült Királyság bíróságai figyelembe vehetik majd az Európai Unió Bíróságának esetjogát annak érdekében, hogy konzisztens, következetes értelmezés történjen és az Európai Unió esetleges aggodalmait is megfelelően kezelni lehessen.

A második témánk pedig a közös pénzügyi kötelezettségek kérdése. Szeretném biztosítani az Európai Unióban maradó tagállamokat, így Magyarországot is az uniós költségvetéssel kapcsolatban. Európai barátainknak nem kell amiatt aggódniuk, hogy az EU-ból való távozásunk miatt többet kell fizetniük az uniós költségvetésbe, hogy kevesebb uniós forrásból részesülhetnek a jelenlegi költségvetési ciklus hátralévő részében. Az Egyesült Királyság teljesíteni fogja az uniós tagsága alatt vállalt kötelezettségeit.

A tisztviselők konstruktív módon vettek részt a tárgyalásokban, és ez létfontosságú volt, nélkülözhetetlen volt annak érdekében, hogy mindkét fél megérthesse azt, hogy miről is van szó, hiszen az európai uniós alapszerződések sehol nem térnek ki arra, hogy milyen további kötelezettségek érvényesek arra a tagállamra, amelyek kilépnek. Ezt a kérdést csak úgy lehet meghatározni, hogy ezt is felvesszük a napirendre.

Ezenkívül az Egyesült Királyság és az Európai Unió álláspontja tekintetében nagy a hasonlóság Észak-Írország kérdésében. Ez pontosan a harmadik téma, amivel kapcsolatban szólni szeretnék. Mindegyik fél elkötelezett a tekintetben, hogy a komplex kérdésre megoldást lehessen találni. Abban állapodtunk meg, hogy a nagypénteki megállapodást teljes egészében védelmezni kell, beleértve az alkotmányos

kitételeket. Semmiféle fizikai infrastruktúrát nem fogunk elfogadni Észak-Írország és az Ír Köztársaság határán, és üdvözljük a Bizottság hasonló álláspontját. Közös alapelveket is kidolgoztunk arra, hogy a közös utazási területet és a vonatkozó jogokat hogyan lehet folytatni, és feltérképeztük az együttműködés módját, amely észak-déli alapon fog tudni majd működni annak érdekében, hogy minden tovább működhessen azután is, hogy megtörténik a kilépés.

Most pedig rátérek arra, hogy milyen kapcsolatot képzelünk el a jövőben az Egyesült Királyság és az Unió között. Szeretnénk a lehető legmagasabb fokú bizonyosságot nyújtani az üzleti vállalkozásoknak, az európai állampolgároknak és az Európai Uniónak is. Ennek érdekében igenis beszélnünk kell a jövőről. Mi már megfogalmaztuk, hogy körülbelül hogyan képzeljük el a partnerségünket az Európai Unióval. Nemcsak arról van szó, hogy szeretnénk elfogadni valamiféle modellt, ami már más országok esetében működik. Mi nem vagyunk Kanada, nem vagyunk Liechtenstein, nem vagyunk Norvégia. Egy olyan modellt szeretnénk kidolgozni, amely minden érdekelt fél jólétét biztosítani tudja. Az Egyesült Királyság és az Európai Unió egy különleges pozícióból indulnak, hiszen szabályozórendszereik egymáshoz vannak alakítva, egymás intézményeiben bíznak, és az együttműködés szellemében kívánnak eljárni. Tehát a lehető leggyorsabban el kell kezdeni a megbeszéléseket, meg kell beszélnünk azt, hogy a közös jólétet hogyan lehet védelmezni.

Van azonban még egy nagyon fontos ok, ami miatt ezt minél hamarabb meg kell tennünk. Nagyon sok kilépési kérdés kapcsolódik a jövőbeni kapcsolatrendszerhez, például az igazságügyi együttműködés, a büntetőjogi kérdések, az is ide tartozik, hogy mi történik az importált árukkal az Egyesült Királyság vagy az Európai Unió szupermarketjeinek polcain a kilépés napján. Az észak-írországi határ egy hasonló kérdés, és sokkal könnyebb ezekre a kérdésekre megtalálni a választ, ha már tudjuk például, hogy a jövőbeni vámügyi megállapodások hogyan fognak működni.

Ezenkívül arra is javaslatot tettünk, hogy legyen egyszerű és időben korlátozott, meghatározott határidejű az implementáció, a végrehajtás időszaka. 2019. március 29-én szűnik meg a tagságunk az EU-ban. Azon a napon sem az Egyesült Királyság, sem pedig az Európai Unió, illetve annak tagállamai nem lesznek abban a pozícióban, hogy könnyedén, hirtelen tudjanak bevezetni olyan részletkérdéseket, amelyek ennek az új kapcsolatnak a tartópillérei kell hogy legyenek. Ezért van szükség arra, hogy legyen egy időben korlátozott szakasza az implementációnak. Azt szeretnénk, ha az Unióból való kilépésünk a lehető legsimább, legakadálymentesebb legyen. Semmi értelme nincs annak, hogy az emberek vagy az üzleti vállalkozások két külön alkalommal kell hogy felkészüljenek a változásokra. Meg kell tárgyalnunk részletesen azt, hogy hogyan működjön majd ez a végrehajtási időszak.

Ha például egy új, a vitás kérdések rendezésére szolgáló mechanizmusban gyorsan meg tudunk egyezni, akkor mi ennek nagyon örülnénk. E tekintetben May asszony nagyon világosan fogalmazott: a lehető leghamarabb el kell kezdeni a végrehajtásra vonatkozó megbeszéléseket, és aztán gyorsan meg kell kötni a megállapodást. A kollektív tárgyalási időnkkel és tőkénkkel azon kérdésekre kell koncentrálnunk, amelyek igazán fontosak az Európai Unióval való jövőbeni hosszú távú kapcsolat tekintetében, a végrehajtási, azaz átmeneti időszak letelte után.

Theresa May mindig nagyon egyértelműen fogalmazott. Ugyan elhagyjuk az Európai Uniót, de nem fordítunk hátat Európának. Az Egyesült Királyság elkötelezett támogatója marad Európa biztonságának. Egy olyan átfogó, új stratégiai partnerségre törekszünk az EU-val, amely magában foglalja a diplomáciai, védelmi, biztonsági és fejlesztési együttműködést is.

Ugyanilyen módon rendkívül fontos számunkra, hogy megerősítsük a kétoldali kapcsolatokat a tagállamokkal, beleértve Magyarországot is. De legelőször engedjék

meg, hogy újra aláhúzzam azt, amit már nyilvánosan és magánbeszélgetések során is egyaránt hangsúlyoztam, vagyis hogy az Egyesült Királyság rendkívül hálás a támogatásért, a megértésért és a pozitív és konstruktív állásfoglalásért, amelyet a magyar kormány mutatott az elmúlt évben bekövetkezett népszavazás óta. Magyarország tiszteletet mutatott az iránt a döntés iránt, amit 33 millió ember hozott meg, és ezeknek a többsége úgy döntött, hogy az országunk el kell hogy hagyja az Európai Uniót. Az önök kormánya és Orbán Viktor miniszterelnök úr világossá tette, hogy egy tisztességes brexitben hisznek. Elnök úr önmaga is említette, hogy legutóbbi találkozójuk során a V4-es kollégáikkal önök is egy tisztességes brexitre tettek javaslatot. Tehát engedjék meg, hogy még egyszer aláhúzzam hálánkat támogatásukért a magyar kormány álláspontjának vonatkozásában.

Több gyakorlati lépést tettünk az elmúlt 18 hónapban annak érdekében, hogy megerősítsük a Magyarországgal fennálló kapcsolatunkat. Ennek a leglátványosabb része, hogy új nagykövetségi épületbe vonultunk át, amelyet két héttel ezelőtt nyitottunk meg, ahol az önök külgazdasági és külügyminisztere, Szijjártó Péter úr is ott volt. Korábban egy bérelt épületben működött a nagykövetség, most azonban egy saját tulajdonú épületünk van, amit renováltunk, és azt gondolom, ez tökéletes metaforája az Egyesült Királyság újszerű elköteleződésének Magyarország felé. Örömmel várjuk a következő lépést, ezenkívül 20-30 százalékkal megemeljük a nagykövetség munkatársainak létszámát. Sokkal lényegesebb mennyiségű erőforrással rendelkezünk majd.

Amikor a két miniszter néhány héttel ezelőtt találkozott, abban állapodtak meg, hogy bilaterális stratégia kidolgozására van szükség, én és az önök londoni nagykövete, Szalay-Bobrovniczky Kristóf fogjuk irányítani ezt az új stratégiát, ennek a megvalósítását. Most örömmel várjuk az Európai Tanács decemberi ülését, köszönhetően a konstruktív és határozott módozatnak, amely alapján mindkét fél a tárgyalásokat irányította, most elmondhatjuk, hogy valóban előrelépünk, belső előkészítő tárgyalások elindításában egyezett meg az Európai Unió, és azt gondolom, hogy ezt a lendületet fenn kell tartanunk, s miközben a jövőbeni kapcsolatunk nem lesz pontos mása a tagságnak, maradjunk azért optimisták és ambiciózusak a tekintetben, hogy mindent el tudunk érni, hiszen alapvetően ugyanazokban a dolgokban hiszünk, a szabadkereskedelemben, a szigorú és tisztességes versenyben, az erőteljes fogyasztói jogokban és a magas szintű szabályozórendszerekben.

Továbbra is elkötelezett európai állam maradunk, és őfelsége magyarországi nagyköveteként kiemelt feladatom, hogy a brexit-tárgyalások és az Unió kívüli jövőnk tervezése során az országaink közötti kapcsolat még tovább erősödjön. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, nagykövet úr. Külön köszönöm, hogy magyarul is szólt hozzánk. Ebből is látszik, hogy milyen sikeres volt a nyelvkurzus, amit a Pécsi Tudományegyetemen végzett az elmúlt időszakban.

Csak így tovább, nagykövet úr! És akkor most megnézzük az érem másik oldalát. Kérem az államtitkár urat, hogy ő is tartsa meg rövid exozéját! Tessék parancsolni!

Dr. Molnár Balázs Péter tájékoztatója

DR. MOLNÁR BALÁZS PÉTER, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Először is elnézésüket kérem, hogy megvárattam önöket, egy belsővezetői értekezlet húzódott el reggel. Nagyon köszönöm a lehetőséget.

Ahogy ön is említette, elnök úr, számos alkalommal beszéltünk már az Egyesült Királyság kiválásával kapcsolatos kérdésekről itt, az Európai ügyek bizottságában. Takács államtitkár úr április 3-án számolt be, a nagykövet úrral közösen. Ahogy ön is

említette, elnök úr, a V4 európai ügyek bizottságainak megbeszélésén Sárospatakon pedig szintén nagyon fontos kérdésként szerepelt a kilépés kérdése. Nagyon köszönöm a nagykövet úrnak a tárgyalásoknak a szokásosan kiváló, átfogó bemutatását. Azt gondolom, hogy én röviden szeretném a magyar kormány álláspontjával kiegészíteni az őáltala elmondottakat.

Először is, az EU 27-ek egysége kiemelten fontos a brit kilépési tárgyalások kapcsán, és egyelőre arról jelenthetünk, hogy ez az egység fennáll. A magyar kormány egyetért a három fő kérdéssel, amelyeket a jövőbeli kérdések megvitatásának feltételeként állapított meg az Európai Unió. Ezek: az állampolgári kérdések, a pénzügyi rendezés kérdése, illetve az Írország-Észak-Írország közötti határ kérdésköre.

Ha végignézzük azt, hogy miért ezek a kiemelt kérdések, akkor nagyon gyors választ kapunk rá. Az állampolgári jogok, az állampolgársági kérdések 4 millió embert érintenek, 2,5 millió európai uniós polgárt az Egyesült Királyság területén, míg körülbelül 1,5 millió egyesült királyságbeli állampolgárt, aki jelenleg az EU 27 tagállamában tartózkodik.

A pénzügyi rendezés kérdését nem kell különösebben érzékeltetnem. Az Egyesült Királyság a második legnagyobb nettó hozzájáruló az Európai Unió költségvetéséhez, míg az észak-ír-ír kérdésként pedig nagyon fontos azt is látnunk, hogy itt egy komoly békefolyamatra gyakorolhatunk hatást. A nagypénteki békeegyezménynek a minél szélesebb körű megtartása, azt gondolom, mind az EU 27-eknek, mind az Egyesült Királyságnak alapvető érdeke.

Ahogy a nagykövet úr is és ön is, elnök úr, említette, az Európai Tanács következtetéseket fogadott el október 20-án a kérdésben. Magyarország egyetért ezzel a következtetéssel. Azt gondoljuk, hogy az Európai Tanács a főtárgyaló jelentése alapján számba vette, hogy hol tartanak a tárgyalások és ennek megfelelő kiegyensúlyozott szöveg vita nélküli elfogadása történt 20-án Brüsszelben. Külön üdvözljük azt, hogy elismeri az előrelépést a kérdések terén az Európai Tanács is. Vegyük végig, hogy mik ezek az előrelépések!

Először is, hadd kezdjem azzal, hogy Theresa May miniszterelnök asszonynak volt egy nagyon fontos beszéde Firenzében, amelyet követően nagymértékben felgyorsultak a tárgyalások. Itt talán csak annyit idéznék ide, hogy a miniszterelnök asszony három főcím alatt beszélt az Egyesült Királyság távozásával kapcsolatos gondolatairól, ez a közös történelem, a közös kihívások és a közös jövő volt. Én azt gondolom, ez egy nagyon jó összefoglalása annak, hogy mire kell figyelemmel lennünk.

A három kulcsterület terén a nagykövet úr is említette részleteiben az állampolgári jogokat. Ez Magyarország számára is egy kiemelt kérdés. 150 ezer-200 ezer magyar állampolgár él, dolgozik, illetve tanul az Egyesült Királyságban; körülbelül 50 ezer-60 ezer magyar állampolgárnak adnak munkát Magyarország területén brit tulajdonban álló cégek. A legnagyobb foglalkoztató Magyarországon is brit tulajdonban áll, illetve körülbelül - és erről talán kevesebbet beszélünk - 6 ezer-7 ezer brit állampolgár, egyesült királyságbeli állampolgár él Magyarországon.

Itt közvetlen sorsokról beszélünk, ezért is olyan fontos ez a kérdés. Nagyra értékeljük a miniszterelnök asszonynak azt a minden, Nagy-Britanniában élő uniós polgár számára írt nyílt levelét, amelyben biztosítja őket arról, hogy továbbra is számítanak az ő hozzájárulásukra az Egyesült Királyság gazdasági erejéhez, de nemcsak a gazdasági erejéhez, hanem a társadalmi sokszínűségéhez is.

Azt gondoljuk, nagyon jó irányba indultak el a tárgyalások. A negyedik és az ötödik fordulón jelentős előrelépéseket tudtunk regisztrálni. Itt van egy-két olyan kérdés, amikben további tárgyalásokra van szükség. Ilyen a közvetlen hatály, a kilépési megállapodás közvetlen hatálya, a családok kérdése, illetve egy olyan helyzet is például, hogy ha valaki ezt az úgynevezett „settled status”-t elnyeri mondjuk diákként,

akkor mi történik vele, ha az Egyesült Királyságban munkát szeretne vállalni. Ezeket az úgynevezett váltásokat is szükséges megvitatnunk.

Nagyra értékeljük azt, hogy az Unió számára nagyon fontos olyan kérdésekben is előrelépés született, mint például az Európai Unió Bírósága esetjogának a figyelembe vétele ezekben a kérdésekben. Ez is egy olyan kérdés, amely nagyon fontos az EU 27-ek számára.

Talán magyar részről itt, az Országgyűlés bizottságában még muszáj elmondanom azt, hogy számunkra kiemelt prioritása a brexit tárgyalásoknak az, hogy az EU 27 tagállama között ne csökkenjenek a szociális acquisban foglalt jogosultságok. Ilyen szemmel is követjük természetesen a tárgyalásokat.

Azt gondoljuk, hogy a pénzügyi rendezés egy nagyon fontos kérdés. Talán itt vagyunk a legmesszebb attól, hogy a megfelelő előrelépést tudjuk regisztrálni. Magyarország meg van győződve arról, hogy a decemberi EIT-ig, a decemberi Európai Tanácsig sorra kerülő három forduló elégséges lehet a megállapodás elérésére, különösen akkor, ha mind a két fél azt a fajta konstruktív együttműködést mutatja, amit az utóbbi hónapokban különösen tapasztaltunk.

Ahogy említettem, a második legnagyobb nettó hozzájáruló hagyja el az Európai Uniót. Önmagában az, hogy az Egyesült Királyság kilép, évi 12-12,5 milliárd eurós hiányt üt az Európai Unió költségvetésében.

Ez különösen érdekes a 2014-2020 közötti több éves pénzügyi keret esetében, és különösen érdekes a térségünkben kiemelkedő jelentőséggel bíró kohéziós politikák esetében, ahol tudjuk, hogy nem 2020-ig tart a költségvetés, hanem 2023-ig, az N+3-as kohéziós kifizetési szabályok miatt. Tehát itt továbbra is annak az ígervénynek a konkretizálását várja a kormány, amelyet May miniszterelnök asszony Firenzében elmondott, miszerint a nettó hozzájárulóknak nem kell többet hozzájárulniuk a költségvetéshez, míg a nettó haszonélvezőknek pedig nem kell attól tartaniuk, hogy kevesebb pénzügyi forrással kelljen gazdálkodniuk.

Az észak-ír-ír kérdésben, azt gondolom, nagyon fontos, hogy a legnagyobb jóindulattal viszonyuljunk egymáshoz; itt konkrétan egy békefolyamat jövőjéről van szó, és hogy mind a két fél, ahogy ezt eddig is tette, a legkonstruktívabban működjön együtt. Különösen üdvözljük ebben a kérdésben a Bizottság elkötelezett hozzájárulását. Itt fontos az, hogy a közös utazási térségben ne kelljen újra visszaállítani a kemény határokat, ahogy angolul ezt mondják, nem is tudom, magyarul ez hogy van.

És akkor végezetül: a magyar kormány elkötelezett amellett, ahogy a nagykövet úr is említette, hogy egy fair és kiegyensúlyozott megközelítés jöjjön létre, egy fair és kiegyensúlyozott megállapodás jöjjön létre az Egyesült Királysággal.

Mi természetesen tiszteletben tartjuk az Egyesült Királyságban a népszavazási eredményt. Azért a kormány képviselőjében annyit el kell mondjak, hogy nagyon sajnáljuk ezt a döntést. Azt gondoljuk, hogy mindenképpen számíthatnak ránk abban, hogy ezek a feltételek megfelelőek legyenek mind a két fél részére.

Amit még mindenképpen el kell mondjak, hogy a mi érdekünk az, hogy mindenképpen elkerüljük azt, hogy ne jöjjön létre megállapodás és az úgynevezett cliff edge szcenárió lépjen életbe. Én azt gondolom, hogy ez nem szolgálja egyik félnek az érdekét sem, elsősorban nem szolgálja az Egyesült Királyság érdekét, de az EU 27-ekét sem.

Ahogy a nagykövet úr is megállapította, nem Európából lép ki az Egyesült Királyság. Itt nagyon fontos együttműködéseket fontos, hogy folytassunk, ilyen a biztonsági együttműködés; ilyen a nemzetbiztonsági együttműködés; ilyen a fantasztikus brit diplomácia minél nagyobb bevonása továbbra is az Európai Unió

érdekérvényesítésébe, ami, hadd jegyezzem meg, egy hatalmas veszteség lesz a kilépést követően.

Illetve nagyon fontos, hogy ezt egy megfelelő átmeneti időszak esetleges életbe léptetésével elősegítsük. Magyarország támogatná azt, hogy ezt az átmeneti időszakot elfogadják az állam- és kormányfők. S itt szeretnék utalni arra, hogy a 20-ai Európai Tanács ennek megfelelően küldött egy pozitív üzenetet a brit fél részére, miszerint a decemberi Európai Tanácsig szükséges megkezdeni az átmeneti időszakra való gondolkodást az EU 27-en belül. Fontos, hogy készen legyünk arra, hogy ezt az átmeneti időszakot, ha ebben egyetértés alakul ki, akkor minél gyorsabban és minél effektívebben életbe tudjuk léptetni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úrnak a beszámolóját. Engedjék meg képviselőtársaim, hogy köszöntsem Balczó Zoltán képviselő urat az Európai Parlament részéről, aki bizottságunknak egykor oszlopos tagja volt. Úgyhogy képviselő úr számára is lehetőség van majd kérdéseket föltenni, természetesen.

Tisztelt Bizottság! Megnyitom a vitát. Szokás szerint összegyűjtjük a kommenteket, a kérdéseket, és utána visszaadjuk a szót nagykövet úrnak, illetve államtitkár úrnak. Tehát megnyitom a vitát. *(Jelzésre:)* Elsőként Bana alelnök úré a szó. Tessék parancsolni!

Kérdések, vélemények

BANA TIBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Nagykövet Úr! Helyettes Államtitkár Úr! Tisztelt Bizottság! Először is szeretném megköszönni nagykövet úrnak a részletes beszámolót, és természetesen helyettes államtitkár úrnak is köszönöm a kiegészítéseket, amiket kormányzati oldalról megtett. Az egyik tervezett kérdésemet érintették mindketten, ami a Nagy-Britanniában élő uniós állampolgárokra, munkavállalókra vonatkozott volna. Ezt elég részletesen kivesézte nagykövet úr is, úgyhogy ezt így mellőzném.

Viszont egy konkrét kérdésem lenne, ami egy nagyjából egy héttel ezelőtti nyilatkozathoz kapcsolódik. Michael Bloomberg vállalkozó nemrégiben úgy nyilatkozott, hogy a brexit nagyon rossz döntés volt, ami miatt egyes cégek, mint például a Goldman Sachs vagy a JP Morgan, de ők maguk is fontolgatják az áttelepülést egy európai uniós országba. Az lenne a kérdésem nagykövet úrhoz, hogy azóta történtek-e fejlemények ezzel kapcsolatban, és milyen visszhangja volt ennek a kijelentésnek Nagy-Britanniában. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Firtl képviselő úr következik.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Nagykövet Úr! Tisztelt Helyettes Államtitkár Úr! Gyakorlatilag az államtitkár úr minden olyan kérdést érintett, ami magyar szempontból érdekes. Egy dologra mégis én magam is szeretnék kitérni, mégpedig arra, hogy egyrészt köszönjük a nagykövet úrnak azt, hogy az elmúlt időszakban is a bizottság rendelkezésére állt, meg leginkább azt, hogy a magyar nyelv terén azt bizonyítja, hogy Magyarország barátja, hiszen az itt töltött évei során nemcsak a magyar-brit kapcsolatokat szolgálja, mint ahogy ő fogalmazott, hanem az Egyesült Királyság érdekeit képviseli.

Amit a kommentben mondanék - mert elnök úr úgy fogalmazott, hogy a kommenteknek is helye van -: azt kívánom, hogy az új követségen, ha már egyszer saját tulajdonú követségen vannak, és a létszám is növekszik, ha a külügyminiszterünk is ott járt, akkor valóban egyrészt ez a bilaterális kapcsolatrendszerünkben jelenjen meg az elkövetkező időben, hogy a brit-magyar gazdasági kapcsolatok tovább tudjanak

erősödni. Természetesen mindennek az alapja, ahogy a kormányfő, a miniszterelnök, Theresa May fogalmazott, az a megbecsülés, ami azokat övezi, akik Angliában vagy Nagy-Britanniában dolgoznak, hiszen ők ott a brit gazdaságot, a brit kultúrát gyarapítják, a legjobb tudásukat viszik oda. Ennek a fordítottja, a pandanja meg az lenne, hogy valóban a nagykövet úrral az élen a brit-magyar kapcsolatok további erősödése következzen be a kilépés után, természetesen azzal együtt, hogy tulajdonképpen a továbbiakban például a NATO-ban vagy egyebekben szoros együttműködésre vagyunk ítélve az elkövetkező időben is. Ez a komment része a hozzászólásomnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Balczó képviselő úré a szó. Tessék parancsolni!

BALCZÓ ZOLTÁN európai parlamenti képviselő: Köszönöm a hozzászólás lehetőségét. Tisztelt Jelenlévők! Az Európai Parlament jelenleg oly módon vesz részt a brexit-tárgyalásokban, hogy ajánlásokat fogalmaz meg, határozatokat hoz, amit a Tanács és a Bizottság figyelmébe ajánl, de ennél nagyobb lesz a szerepe, hiszen a kilépési megállapodást az Európai Parlamentnek jóvá kell hagynia.

Én nyilván, amikor most megszólalok, nem az Európai Parlamentet képviselem, hanem elsősorban a magam és a Jobbik Magyarországért Mozgalom álláspontját, ami egybeesik egy erőteljes és nagy kisebbség álláspontjával az Európai Parlamentben.

Egy érdekes kérdést szeretnék föltenni: vajon e tárgyalások során két érdeknek kell megfelelni vagy három fél érdekének? Nekem logikusnak tűnik, hogy két érdekről van szó, az egyik az EU 27-ek, benne Magyarország érdeke - államtitkár úr is, helyesen, szerintem erről beszélt, az EU 27-ek érdekéről -, a másik az Egyesült Királyság érdeke. S itt természetesen vannak nagyon lényeges kérdések: az állampolgári jogok kölcsönös előnyökkel való megoldása, pénzügyi kötelezettségek és természetesen a továbbiakban a lehető legszorosabb együttműködés, gazdasági együttműködés, vámmentes kereskedelem az EU 27-ek és az Egyesült Királyság között.

Ehhez képest az Európai Parlamentben egy harmadik érdek jelenik meg, az Európai Uniónak valamiféle elvont érdeke, amit részben a Bizottság és azok a meghatározó politikusok képviselnek, akiknek az álma, egy európai egyesült államok létrehozása, közeli létrehozása törést szenvedett. Az ő felfogásukban egyrészt érződik, hogy még most is alig tudják elfogadni a referendum döntését, másrészt vannak olyan feltételek, amiket érvényesíteni akarna a Parlament többsége, amelyek büntetni akarják az Egyesült Királyságot, és egyben elvenni más országok esetleges kedvét egy hasonló lépéstől. Ennek egy-két konkrét részét is meg tudom említeni. A Parlament azt várna el, hogy a kilépést követően is mindenben ismerje el az Egyesült Királyság az Európai Bíróság jogi fennhatóságát, ami nyilvánvalóan abszurd, hiszen részben a kilépésnek ez volt az egyik oka.

Theresa May miniszterelnök említett firenzei beszédében világosan jelezte, hogy pénzügyi kötelezettséget vállalnak, és ebben meg kell egyezni, ugyanakkor egy átmeneti időszakra is szó volt. Az Európai Parlament azt várja el, hogy az átmeneti időszaknak ne legyenek átmeneti feltételei, hanem, bár ez a kilépés dátuma után következik be, az átmeneti időszak alatt továbbra is az Egyesült Királyság teljesítse mindazt, mintha az Európai Unió tagja maradt volna. Meglehetősen furcsa az az elvárás is, hogy harmadik országokkal semminemű előzetes tárgyalást nem folytathat - nem arról van szó, hogy nem köthet megállapodást -, amíg a kilépés meg nem történt.

Nem sorolom tovább, csak azt szeretném jelezni, hogy amikor ezeket én itt elmondom és képviselem az Európai Parlamentben, én csak látszólag az Egyesült Királyság érdekeit képviselem, én ezzel az EU 27-ek érdekeit képviselem, mert ha nem születik méltányos megállapodás, ha nem vesszük figyelembe az Egyesült Királyság

méltányos érdekeit, akkor megállapodás nélküli távozásra kerül sor, ami pedig szerintem olyan, mint a játékelméletben a fix negatív végkimenetelű játszma, és ezt el kellene kerülnünk. Örülök államtitkár úr beszámolójából annak, hogy azért a Tanács, az EU 27-ek felfogása eltér attól a többségi felfogástól, amit én tapasztalok.

Végül egy gondolattal hadd zárjam! Természetes, hogy az európai nemzetek, országok együttműködésének nincs alternatívája. Ez az együttműködés akkor is tovább kell hogy éljen, amikor az Egyesült Királyság elhagyja az Európai Uniót.

Ennek az együttműködésnek lehet a kerete az Európai Unió, de szerintem csak akkor, ha levonja a következtetéseket a brexitzből, és nem pont fordított következtetést von le. Ezért hadd idézzem Juncker elnök első mondatát, ami akkor hangzott el, amikor beszámolt az Unió helyzetéről. Azt mondta: két út van, az összefogás, az egység, a teljes egység, vagy a visszahúzódás a saját kis csigaházunkba. Ez egy hamis alternatíva, mert nem visszahúzódásról, nem csigaházról van szó, hanem együttműködésről, de a brexit tanulságaként figyelembe kell venni, főleg az európai lakosság véleményét ismerve, hogy ez az együttműködés nem haladhat egy szuperállam létrehozása érdekében, hanem meg kell tartani az országok szükséges, igényelt önrendelkezését. Nagyon bízom benne, hogy ilyen módon fog megvalósulni a kilépés. Köszönöm szépen. *(Koranisz Laokratisz és Hollik István távoznak a bizottság üléséről.)*

ELNÖK: Kérdezem, van-e még kérdés. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyet.

Tisztelt Nagykövet Úr! Szeretném megjegyezni és megköszönni a nagykövet úrnak, hogy az elmúlt hetekben a brit-magyar kapcsolatokat szempontjából vagy a skót-magyar kapcsolatokat szempontjából egy fontos megemlékezés volt, Jane Haining- emléknapot szervezett a nagykövetség. Képviselőtársaimnak mondom, hogy Jane Haining a skót misszióban teljesített szolgálatot a II. világháború előtt és alatt. A diplomáciai felszólítás ellenére sem ment haza, hanem itt maradt, és ez lett veszte, a Gestapo őt elhurcolta és meggyilkolta. Ő a skót egyháznak egy jeles képviselője volt, azt is mondhatnám, hogy mártírja. Az ő személye még jobban összeköti nemcsak a skót és a magyar protestánsokat, hanem a két nemzetet is. Úgyhogy köszönjük szépen, nagykövet úr!

A témához kapcsolódva megütötte a fületem, a nagykövet úr említette Theresa May miniszterelnök asszony beszédét, és idézte azt, hogy: mi, britek, mi nem vagyunk svájciak, norvégok, tehát valójában egy önálló utat kell járni, ami az EU-Egyesült Királyság együttműködési jövőjét jeleni. Tehát ez akkor ezek szerint egy válasz volt monsieur Barnier főtárgyaló úrnak, aki többféle modelltől beszélt a brit és az európai uniós kapcsolatok területén, hiszen ő említette, hogy talán egyfajta Európai Unió-Kanada közötti megállapodást kellene folytatni, CETA-megállapodást kellene folytatni a jövőben az Egyesült Királyság és az Európai Unió között. Ezek szerint akkor ez a megerősítése volt annak, hogy a brit partner elutasítja ezt az európai uniós felvetést.

Tisztelt Nagykövet Úr! Államtitkár Urak! Visszaadom a szót a nagykövet úrnak. Tessék parancsolni!

Iain Lindsay reflexiója

IAIN LINDSAY, az Egyesült Királyság magyarországi nagykövete: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. A legutolsó témára szeretnék először reagálni.

Tekintettel arra, hogy arról szolt, hogy milyen legyen a jövőbeli kapcsolatunk, nagyon világossá tettük, hogy a jövőbeli kapcsolatunkat erős és különleges kapcsolatként képzeljük el.

Azok, akik követik a brit külpolitikát, észrevehették, hogy azt a kifejezést, hogy speciális kapcsolat, csak egyetlen országgal kapcsolatban szoktuk használni, ez pedig

az Egyesült Államok. Tehát ennek a kifejezésnek a használata nagyon-nagyon fontos volt, vagyis amikor May asszony úgy fogalmazott, hogy speciális kapcsolatra törekszünk az Európai Unióval, az azt jelenti, hogy egy erőteljes kapcsolatra gondolunk, ami nemcsak a kereskedelmi és a gazdasági kérdésekre terjed ki, hanem a biztonsági és a védelmi együttműködésre is.

Ahogy mondtam, Európa visszautasításáról szó sincs a brexittel, azonban talán egy logikus lépésként kell értékelni, hiszen Nagy-Britannia mindig törekedett arra, hogy a saját szuverenitásának egy bizonyos elemét fenntartsa. Az európai ügyi miniszterünk pár hete úgy fogalmazott, hogy a brit nép úgy döntött, hogy a továbbiakban már nem hajlandóak szuverenitásuk egy részét feladni és azt a brüsszeli tisztviselők kezébe helyezni, hanem arra törekszünk, hogy a saját döntéshozatali mechanizmusunk fölött kiterjedtebb befolyást tudjunk gyakorolni.

És az a valóság, hogy abban a pillanatban, ahogy kilépünk vagy az azt követő napon, továbbra is mi leszünk a második legnagyobb gazdaság Európában, a legnagyobb hozzájárulók ezen a kontinensen a biztonság és védelem költségvetéséhez és a második legnagyobb pénzügyi hozzájárulók leszünk. Az ENSZ Biztonsági Tanács állandó tagjaként, valamint a G7-es, a G20-as vonatkozásban is ugyanez lesz a helyzet. Tehát óriási méretet képviselünk, európai és globális hatalom vagyunk, és sokan függenek tőlünk. Ez az oka annak, hogy meglévő tagállamként számunkra nem lesz megfelelő egyetlen olyan modell sem, amellyel az Európai Unió rendelkezik valamilyen harmadik állammal, és természetes dolog, hogy nem vagyunk Liechtenstein, Norvégia, Svájc vagy Kanada.

A kereskedelmi és gazdasági kérdésekben egyébként már 100 százalékos konvergenciával rendelkezünk az Unió felé. Ez az oka annak, hogy különleges lesz a kapcsolatunk, speciális lesz a kapcsolatunk. Tehát semmi más ország modelljét nem tudjuk elfogadni. Nem egy polcra lehető modellre törekszünk, hanem egy egészen egyedi, az Egyesült Királyság érdekei szerint és az Európai Unió érdekei szerint megvalósuló kidolgozott modellre törekszünk, és ambiciózusak is vagyunk.

Ami pedig a többi megjegyzést és kérdést illeti, amik itt elhangzottak, a következőket mondhatom. Michael Bloomberg kijelentéseire vonatkozóan, illetve arra a spekulációra vonatkozóan, hogy egyesek el akarnának költözni Londonból: nagyon sokan vannak, akik azt mondják, hogy rossz volt ez a döntés. Joguk van ezt mondani, de demokráciában élünk.

Számomra egy kicsit felkavaró, hogy olyan emberek, akiket nem választott meg senki, kijelentik, és lenyomják mások torkán azt a kijelentést, hogy ők rosszul döntöttek. 33 millió ember vett részt a népszavazásban, a többségük úgy döntött, hogy ki kell lépni. Demokrácia vagyunk, ki is lépünk.

És az, hogy Londonból akarnának elköltözni. Vannak olyanok, akik azt mondják, hogy JP Morgan - 15 ezer alkalmazottal rendelkezik az Egyesült Királyságban, és lehet, hogy lesznek, akiket átköltöztetnek valami más országba, de a valóság az, hogy egyetlen globális pénzügyi központ van Európában, ez nem más, mint a City of London, és az Londonban van. Amikor az emberek arról kezdenek beszélni, hogy Frankfurt valójában globális központ - nem az! Nagyon jól tudjuk, Párizs és Genf is központ, de csak regionális központ, úgy mint Frankfurt is, és London az egyetlen globális pénzügyi központ Európában. Az nem Európa érdeke, hogy elveszítsük Londont.

Ami pedig az Egyesült Királyságba való befektetéseket illeti, még mindig nagy mennyiségű befektetés érkezett az Egyesült Királyságba az elmúlt 15 hónapban, Európán kívüli helyekről. Így például a japán Soft Bank 25 milliárd fontot fektetett be, vagy a Microsoft, az Apple, a Google ugyanígy tett; új típusú autómokkel gyártásáról is megállapodtak például a Nissan céggel. Ami pedig a saját kétoldalú kapcsolatainkat

illeti, igen, azt gondolom, hogy az új nagykövetség megnyitása egy jó szimbólum, metafora, de ez csak egy csontváz. Az a kérdés, hogyan töltjük meg tartalommal ezt a csontvázat.

Amikor két héttel ezelőtt a két miniszter találkozott, a jövőbeni bilaterális stratégia keretében a kereskedelemre és a befektetésekre fókuszáltak, ez abszolút kulcskérdés. A biztonság és a védelem területén az elmúlt 18 hónapban nagymértékben bővültek a kapcsolataink. Ebben az évben öt darab kétoldalú katonai gyakorlatot hajtottunk végre csak az elmúlt néhány hónapban, és ez több mint az elmúlt öt évben összesen. Ami pedig az oktatás, a tudomány, a kutatás területét illeti, ott is bővültek a kapcsolatok.

Néha azt az analógiát szoktam használni, hogy a bilaterális kapcsolatok olyanok, mint a jéghegy, és végül a Titanic volt az, amelyik elsüllyedt, nem pedig a jéghegy. Mit akarok ezzel mondani? Amikor a jéghegyet nézzük, csak a csúcsát látjuk. Amikor a bilaterális kapcsolatokat nézzük, akkor azt látjuk, hogy magas szintű tisztviselők találkoznak. De ez csak a teteje az egész kapcsolatrendszernek, ennek az igazi teste az emberek közötti kapcsolatokból áll, illetve az üzleti vállalkozások közötti kapcsolatokból áll.

Említették, hogy 150-200 ezer, körülbelül negyedmillió magyar él az Egyesült Királyságban. Azt remélem, hogy ők kapcsolatokat alakítanak ki brit emberekkel, és hogy ezek olyan kapcsolatok lesznek, amelyek több generáción átívelnek majd. És ugyanezt mondhatjuk az Egyesült Királyság és a lengyelek kapcsolatáról. Egymillió lengyel van az Egyesült Királyságban, és ezek a bilaterális kapcsolatok az elmúlt három-négy évben látványosan bővültek. Én itt szeretném látni Magyarországot és az Egyesült Királyság kapcsolatait is, tehát mozdítsuk elő az emberek közötti kapcsolatot, ez fogja számunkra megadni a leghosszabb időszakra érvényes garanciát. A brit emberek létszáma itt Magyarországon sokkal alacsonyabb. De a lényeg az, hogy bilaterálisan elő kell mozdítani ezeket a kapcsolatokat.

Elismerjük, hogy fontos szerepet fog játszani az Európai Parlament ebben a folyamatban, és nem utolsósorban, amikor megszavazza majd a kilépési megállapodást. Mi egyértelműen elköteleztük magunkat az iránt, hogy az Európai Unióval erős jövőbeni kapcsolatunk legyen. Nem Nagy-Britannia érdeke, hogy az Európai Unió valami módon meggyengüljön. Az a célunk és érdekünk, hogy erős és biztonságos Európai Unió lehessen a partnerünk, és a jövőben is mindent meg fogunk tenni annak érdekében, ahogy ezt világossá tettük a védelmi és biztonsági területen, hogy lehetnek európai uniós katonai missziók, amiben Nagy-Britannia szeretne részt venni akár erőforrások biztosításával, akár emberi erőforrás biztosításával, akár tanácsok és hírszerzési eszközök biztosításával.

Ezt most olyan ember szempontjából mondom, aki több éven keresztül nem Európában élt. Japánban éltem 8 évig, 4 évig Hongkongban, 3 évig Ausztráliában, majd 4 évig Bahreinben. A legtöbb helyen, ahol dolgoztam az elmúlt 20 év folyamán, az Európai Uniót úgy tekintik, mint egy gazdasági zónát. A kapcsolat, amit az Unió kívüli országok ápolnak az Európai Unióval, alapvetően gazdasági természetű, tehát elsősorban kereskedelmi, piaci jellegű kapcsolatokról van szó. Sok partnerünk - most Nagy-Britannia mint meglévő tagállam nevében beszélek -, tehát az EU sok partnere meglepőnek tartaná vagy fogja tartani, mondjuk, feltételes módon fogalmaznék elsősorban, ha nem tudnánk megállapodást kötni. Ez nem a mi célunk. Szeretnénk megállapodást elérni. Arra számítunk, hogy el fogunk tudni érni egy megállapodást az Európai Unióval, de ha ez nem fog sikerülni, akkor az egyes uniós intézményekben van olyan konszenzus, hogy ebből csak az Egyesült Királyság veszíthet. Én viszont biztosítom önöket, hogy ez nem így lesz, ugyanis nagy, globális partnereink közül sokan a nagy, globális gazdaságok, országok bizony el fognak gondolkodni azon,

hogyan lehetséges az, hogy az Európai Unió nem tud megállapodni a második legnagyobb gazdaságával, és azzal az országgal, amely a biztonsági és védelmi kiadások második legnagyobb fenntartója; hogyan lehetséges ez?

Én még egyszer hangsúlyozom, nem arról van szó, hogy az egyik veszít, a másik nyer. Mi egy win-win helyzetre törekszünk, egy tisztességes megállapodásra törekszünk, ami biztosítja, hogy amikor majd 2019. március 29-én túlhaladunk a naptárban, azután is erős kapcsolatunk lesz az Európai Unióval, és hogy az az erős kapcsolat azon alapszik majd, hogy kölcsönösen tiszteljük azt, hogy kik vagyunk.

Elnök úr egy nagyon kedves megjegyzést is tett Jane Haininggel kapcsolatban. Jane Haining egyike a holokauszthőseinknek az Egyesült Királyságban, kevesek közül egy, akik életüket adták hősiességgel és humanitáriussággal, Skóciának pedig az egyetlen holokauszthőse. Nagyon örültünk annak, amikor a Holokauszt Emlékközpont Budapesten úgy döntött, hogy eljött az idő először Magyarországon, hogy kiállítással emlékezzünk erre a figyelemre méltó, skót presbiteriánus misszionáriusra, aki elsősorban katolikus Magyarországra érkezett - mert Magyarország döntően katolikus -, és végül zsidó gyerekeket mentett. Tehát a humanitarizmus és a hősiesség nagyszerű történetéről beszélhetünk, és nagyon örülök annak, hogy kialakult egy együttműködés közöttünk, a nagykövetség, a múzeum, a Miniszterelnökség, a magyar kormány szervek között, és reméljük, hogy a következő nyáron Edinburghban tudjuk majd megrendezni ugyanezt a kiállítást. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Valóban, amikor ezt a meghívót elküldtem a volt skót osztálytársamnak Edinburghba, említette, hogy a baráti köre milyen meghatódva fogadta ezt a kiállítást, illetve ezt az emléknapot, és reméli, hogy Jane Haining emléke tovább él a skótokban is.

Tisztelt Bizottság! Most nézzük meg az érem másik oldalát, államtitkár úr, kérem, hogy röviden válaszoljon a feltett kérdésekre.

Dr. Molnár Balázs Péter válasza

DR. MOLNÁR BALÁZS PÉTER helyettes államtitkár (Miniszterelnökség): Köszönöm szépen, elnök úr. Én nagyon rövid lehetek. Először is: teljesen egyetértünk nagykövet úrral abban, hogy az Európai Unió globális érdeke az, hogy egy fair megállapodás jöjjön létre. Orbán Viktor miniszterelnök úr, ha jól emlékszem, akkor a referendum másnapján vagy harmadnapján már ezt fogalmazta meg: egy fair megállapodásra van szükség, ami mindkét fél részére nyertes helyzetet teremt.

Képviselő úrnak mondom, hogy itt az Európai ügyek bizottságában Zupkó Gábor nagykövet úrral beszéltünk az Európai Unió jövőjéről, talán két hete, én is itt lehettem akkor, és az egyik téma az volt, hogy mi vezetett a brexithez, hogy van-e ennek az Unión belüli implikációja, és hogy erre megfelelően reagálnak-e az uniós intézmények.

Én azt gondolom, hogy szükséges körbenézni mindig a saját házunk táján is, és nemcsak mást hibáztatni. Én azt gondolom, hogy a magyar pozíció az európai uniós ügyekben, az Európai Unió jövőjéről szóló vitában nagyon fontos, hogy kitérjen ezekre a tendenciákra is, és például megvizsgálja azt, hogy van-e annak valós uniós támogatása, van-e annak valós tagállami, illetve a szavazópolgárok körében lévő támogatása, hogy egy európai egyesült államokat hozzunk létre. A magyar kormány álláspontja ebben a kérdésben teljesen egyértelmű: csak erős nemzetállamokra lehet építeni egy erős Európai Uniót.

Az, hogy milyen következő kapcsolatrendszer alakuljon ki az Egyesült Királyság és az Európai Unió között, egy nagyon jó kérdés. Én egyetértek azzal, hogy itt nem lehet egy már kitárgyalt megállapodást alapul venni, és ennek egy nagyon egyszerű oka

van: még soha senki nem lépett ki az Európai Unióból. Tehát itt van egy olyan mértékű, az utolsó irányelv átültetéséig cizellált joganyag, amely jelen pillanatban ugyanaz, vagy legalábbis egymásnak 100 százalékbán megfeleltethető az Egyesült Királyság és az Európai Unió tagállamai között. Tehát ezt mindenképpen figyelembe kell venni abban, hogy milyen viszonyrendszert léptetünk életbe a kilépést követően.

Én nem tértem ki a bilaterális kapcsolatokra, ennek több oka is van. Az egyik az, hogy a Miniszterelnökség az uniós implikációkért felel a brexit kapcsán. De talán félig magánvéleményként hadd mondjam azt, hogy mindenképpen szükséges az, hogy erre a kilépésre lehetőségként tekintsünk, és építsünk arra, hogy annak a jéghegynak talán olyan részei is víz fölé kerülnek, amelyek eddig az uniós együttműködés miatt kevésbé látszóttak.

Én azt gondolom, a nagykövet úr személyében erre egy nagyon jó képviselőt választott az Egyesült Királyság kormánya, aki mindent megtesz ezért, de én azt gondolom, hogy a Külügyminisztérium, mint a kétoldalú kapcsolatokért felelős tárca, de minden más tárca is nyitott az együttműködésre.

És igen, van, nem nagyon tudjuk, hogy mennyi, de mondjuk azt, hogy negyedmillió magyar állampolgár az Egyesült Királyságban, körülbelül stimmelhet ez a szám, akiknek egyértelmű, mindennapi kapcsolatai vannak az Egyesült Királysággal. Nekünk az az érdekünk, hogy ők jól érezzék magukat. Nekünk az az érdekünk, hogy ha ők úgy döntenek a saját szakmai személyes meggyőződésükből, hogy hazatérnének Magyarországra, akkor hazatérjenek, de az is az érdekünk, hogy ne kelljen hazatérniük azért, mert az Egyesült Királyság kilép az Európai Unióból. Erre egyre több és egyre mélyrehatóbb garanciákat kapunk, amiket üdvözlünk.

Azt gondolom, hogy igen, az ő hozzájárulásuk a kétoldalú kapcsolatok alakításához is nagyon fontos lehet. Különösen örülünk annak, hogy a nagykövet úr utalt az 1 milliós lengyel közösség helyzetére az Egyesült Királyságban. Emlékezzünk arra, hogy a lengyel közösség legyen a legnagyobb, elsősorban érte szenvedte el az atrocitásokat a kilépést követően. Szerencsére úgy halljuk, hogy ilyen jelentések nem érkeznek most már, és azt gondolom, ez is nagyon fontos mindkét oldalon, hogy ne hibáztassuk egymás csoportjait semmiféle, meg nem alapozott módon.

És ahogy mondtuk, a magyar kormány semmiképpen nem szeretné megbüntetni az Egyesült Királyságot. Én azt gondolom, hogy ez abszurd is lenne, hogy egy demokratikus népszavazás eredményéért egy azt végrehajtó kormányt bármilyen módon egy másik kormányt meg szeretne büntetni, hanem törekedjünk arra, hogy ez a fair megállapodás mindkét fél részére, mind az EU 27-ek, mind pedig az Egyesült Királyság számára a lehetőségeken belüli legnyertesebb helyzetet eredményezze. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Csak szeretném megerősíteni, amit az államtitkár úr mondott, hogy az előbb említett visegrádi négyek európai ügyek bizottságai közös nyilatkozata nemcsak azt tartalmazta, hogy mi egy fair brexitet akarunk látni, hanem hitet tettünk az Európai Unió 27 tagállamának egysége mellett. Tehát nincs különutas tárgyalás, hanem az egységes Európai Unióban vagyunk érdekeltek.

Ugyanakkor azt is kifejeztük, hogy azt is reméljük, hogy Barnier főtárgyaló úr a 27-ek érdekeit úgy képviseli, hogy ebben benne van a visegrádi négyek érdekeltsége is, köztük Magyarország érdeke is. Mihelyt látjuk azt, hogy ez valahol hibádzik, akkor a mi bizottságaink egymás között, egymást értesítve ennek hangot fogunk adni, nemcsak a bizottsági elnöki értekezleteken, a COSAC-on, ami minden félévben kétszer van, hanem más diplomáciai úton is, hiszen láttuk azt, hogy a tárgyalások során azért a

visegrádi négyeknek vannak olyan érdekeltségei, amik nem jellemzők a nagy tagországokra.

Azt is ugyancsak többször elmondtam, hogy a brexit következményeit levonta a brit kormány és egyes politikusok, ezt ugyan nem láttuk a másik oldalról, az Európai Bizottságnál, hogy történt volna valami. Nem mondom azt, hogy „mea culpa”, hanem egyszerűen az okokat vizsgálva, ha a Bizottság valóban az Európai Unió törvényeinek az őre, akkor ezt a munkáját úgy lehetne tovább folytatni, hogy elkerülendő, hogy esetleg más tagországok is, különösen az elmúlt választások fényében, kacérkodjanak a kilépéssel. Tehát még ezt várjuk, bár most már én úgy látom, hogy az Európai Bizottság elnökének említett beszédében vannak ráutaló jelek, hogy a Bizottság azért elgondolkodik.

Végül azt is szeretném ismét hangsúlyozni, hogy mi, a Magyar Országgyűlés Európai ügyek bizottsága egy fontos szövetségest veszít a brit alsó- és felsőház európai ügyek bizottsági tagjaival. A COSAC-találkozókon ugyan továbbra is ott lesznek a mi barátaink, de a szavazásnál már nem tudnak bennünket erősíteni, mert itt nemcsak bizonyos gazdasági együttműködésről van szó, ahogy a nagykövet úr említette, hanem a jövő Európájának az építéséről. És ebben mi nem tágítunk, tehát mi a nemzetek Európáját szeretnénk látni, egy eszközt szeretnénk továbbra is megerősíteni, a nemzeti parlamentek szerepének az erősítését, és ebben a harcban kevesebbek leszünk a brit alsó- és felsőház bizottságai együttműködése tekintetében.

Tisztelt Bizottság! Én megköszönöm a nagykövet úrnak, munkatársainak és az államtitkár úrnak, hogy eljöttek. Reméljük, hogy hamarosan felgyorsulnak a brexit tárgyalásai és akkor ismételen lesz miről beszámolnia a nagykövet úrnak és az államtitkár úrnak. Köszönjük szépen a részvételt.

Pár perc szünetet rendelék el és utána a második napirendi pontra fogunk rátérni. *(Rövid szünet. - A meghívott vendégek távoznak a bizottság üléséről.)*

**Az Európai Ügyészséghez (EPPO) való csatlakozásról szóló H/17747. számú határozati javaslat
(Kónya Péter (független) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

A második napirendi pontunk: az Európai Ügyészséghez, rövidítve EPPO, való csatlakozásról szóló országgyűlési határozati javaslat, amit képviselőtársaim H/17747. számon kaptak kézhez. Ez Kónya Péter független képviselőtársunk önálló indítványa.

Itt majd döntenünk kell a képviselői indítvány tárgysorozatba vételéről.

Tisztelt Bizottság! Szeretném emlékeztetni a bizottság tagjait, hogy az európai ügyészség kérdése nem ismeretlen bizottságunk számára, ha jól emlékszem, legutóbb szeptemberben foglalkoztunk a kérdéskörrel. Ennek megfelelően jól ismerjük a magyar álláspontot, és azt is tudjuk, hogy megerősített együttműködés alapján - ami egyik lehetősége az európai döntéshozásnak - hús tagállammal hamarosan meg fogja kezdeni a működését az EPPO.

Képviselőtársunk indítványának a megtárgyalására a házelnök úr október 10-én jelölte ki bizottságunkat.

Most átadom a szót a képviselőtársamnak, akit ismételen tisztelettel köszöntök körünkben. Tessék parancsolni, képviselő úr!

Kónya Péter hozzászólása

KÓNYA PÉTER (független) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint elnök úr is említette, és önök által is ismert, 2017. október 5-én a strasbourggi Európai Parlament megszavazta az európai ügyészség létrehozásáról szóló döntést, s valóban eddig hús tagállam, és itt kiemelném azt, hogy a szomszédos

országok közül Románia, Szlovénia, Szlovákia és Ausztria jelezte csatlakozását a megerősített együttműködéshez.

Úgy gondolom, ez egy olyan előremutató lépés egyébként az Európai Parlament részéről, amely minden európai uniós tagállam állampolgárának és így Magyarország állampolgárainak is érdeke, hiszen az elmúlt időszak eseményei és történései azt bizonyították, hogy a korrupció nemhogy visszaszorulna az európai uniós tagállamokban, hanem egyre inkább erősödik, igaz ez az európai uniós támogatások felhasználásával kapcsolatban is.

A jelenleg működő európai uniós intézmények gyakorlatilag semmiféle hatékonysággal nem tudják vagy nagyon gyenge hatékonysággal tudják ellenőrizni az európai uniós tagországok felhasználását, azok kontrollálását, nincs megfelelő hatáskörük arra, hogy egyébként a nemzeti tagállamok felhasználásába beleszóljanak, az adott országok ügyészségeihez fordulhatnak, és onnan kezdve már az ügyészség, az adott tagország ügyészségének hatásköre, fennhatósága az, hogy valójában ezeket az ellenőrzéseket hogyan bonyolítják le. Nyilvánvaló, hogy ez volt a szándéka az adott tagországok képviselőinek, hogy ezt valamilyen módon orvosolják, és előremutatóan próbálják az ellenőrzést elősegíteni.

Én azt gondolom, hogy különösen azon tagországoknak, amelyek nettó befizetők az Európai Unióban, és azok állampolgárainak jogos elvárása az, hogy ha az ő adófizetői pénzükből más tagországokat támogatnak, akkor valóban a célnak megfelelően kerüljenek ezek a források felhasználásra, kontrolláltan, átlátható módon, nem pedig magánzsebekbe vándorolva vagy éppen korrupciót erősítve. Hiszen nem az a célja ezeknek a támogatásoknak, hogy egyes állampolgárok vagy egyes oligarchák még jobban meggazdagodjanak, hanem elősegítsék azt, hogy az Európai Unió elmaradottabb tagországai fel tudjanak zárkózni a fejlettebb tagországokhoz.

Én azt gondolom, nagyon rossz üzenet értéke lenne annak, ha Magyarország mint egyébként az egy főre jutó legmagasabb európai uniós támogatást kapó ország kimaradna ebből a megerősített együttműködésből, és azt üzennék az európai uniós állampolgároknak, hogy egyébként mi majd ezt megoldjuk, miközben egyébként a különböző felmérések és kutatások is azt mutatják, hogy Magyarország sajnálatos módon az átláthatóság és a korrupció tekintetében nagyon rossz pozíciót foglal el, mondhatnám egyébként, hogy sajnálatos módon a miniszterelnökünket is egyébként a legkorruptabb politikusok között tartják számon különböző kutatásoknál.

Én azt gondolom, hogy mi magyar és tisztességes állampolgárként - és azt gondolom, hogy Magyarország állampolgárainak nagy része egyébként tisztességes állampolgár - nem szeretnék lehajtott fővel járni Európában, és nem szeretnék, ha azt gondolnák rólunk a szövetséges tagországok állampolgárai, hogy Magyarország egyébként egy korrump ország, Magyarországon korrumpáltak az állampolgárok, hiszen egy-egy ilyen döntés nemcsak az országra van kihatással, hanem minden magyar állampolgárra.

Azt gondolom, hogy nyilván a nemzeti szuverenitás kérdése felmerül, hogy egy európai uniós szervezet mennyiben szólhat bele Magyarország belügyeibe, vagy mennyire vizsgálódhat itt Magyarországon. Ugyanakkor tudomásul kell venni azt, hogy ha mi csatlakozunk és önkéntesen csatlakozunk egy szövetséghez, ráadásul ez a szövetség támogatást biztosít Magyarországra részére, akkor azt gondolom, jogos elvárás az, hogy tudja is kontrollálni ezt. Ez az ügyészség tudomásom szerint nem kap olyan felhatalmazást, hogy egyéb más ügyekbe beleszóljon, beleszólást engedne, vagy ellenőrzési jogkört kapna, elsősorban az európai uniós és a határokon átnyúló korrupciós ügyek felderítésében kapna különböző jogosítványokat.

Viszont, ha közeledünk egy európai uniós dologhoz és egy szövetséghez, akkor nyilvánvaló, hogy bizonyos kérdésekben le kell adni a szuverenitási dolgainkból, hiszen

azért csatlakozunk egy szövetséghez, hogy ott közösen, együttműködve más országokkal, más tagországok állampolgáraival magának az ország állampolgárainak és az országnak is jobb legyen az együttműködés eredményeképpen.

Ennek viszont nyilvánvalóan vannak kötelezettségei, és vannak bizonyos dolgok, amikből le kell adnunk azért, mert egyébként a szövetséggel való együttműködésnek vannak hozadécai. Az nem működik, hogy csak a hozadékokból vesszük ki a részünket, a kötelezettségekből pedig folyamatosan kihátrálunk, mondván, hogy egyébként emiatt sérülne az ország szuverenitása. Tehát el kell döntenünk, hogy egy szuverén államot akarunk vagy egyébként egy szövetség részeként tudomásul vesszük azt, hogy vannak ránk háruló kötelezettségek is, hozzátéve azt, hogy nemcsak erkölcsi és morális szempontokat figyelembe véve kell ezt a kérdést vizsgálni, hiszen már most vannak olyan felhangok, hogy azon országok, amelyek egyébként csatlakoznak és nettó befizetői az Európai Uniónak, azt gondolom, hogy jogosan vetik föl azt, hogy a következő költségvetési ciklusban, az Európai Unió következő költségvetési ciklusában csökkentsék azoknak az országoknak a támogatását, vagy akár meg is vonják, amelyek egyébként nem veszik ki részüket abból a szigorítottabb vagy nagyobb kontrollból, amit egyébként az európai ügyészség tehetne az európai uniós források fölhasználásában. Tehát itt nem önmagában csak morális kérdéstről van szó, de figyelembe kell venni azt is, hogy adott esetben jelentős támogatásoktól eshetünk el, ha nem csatlakozunk ehhez, tehát mérlegelni kell ezt is.

Azt gondolom, fontos lenne, hogy megvitassuk ezt egyébként a parlament plenáris ülésén. Önöknek mint bizottsági tagoknak most nem arról kell döntenünk, hogy csatlakozzunk-e vagy támogassuk-e Magyarország csatlakozását az európai ügyészséghez. Önöknek most arról kell döntenünk, hogy egyébként tárgysorozatba vegyük-e ezt a kérdést, és plenáris ülésen vitassuk-e meg azt, hogy egyébként Magyarország csatlakozzon ehhez. Én azt gondolom, ahhoz minden képviselőnek és minden állampolgárnak joga van, hogy kifejtse ezzel kapcsolatban a véleményét, és nyilván jelen pillanatban parlamenti demokrácia van Magyarországon, tehát a választott képviselők útján tudják kifejtteni a magyar állampolgárok az ezzel kapcsolatos véleményüket, de az, hogy erről egyébként plenáris vita se legyen a parlamentben, azt gondolom, nonszensz, hiszen egy olyan fontos kérdéstről van szó, amely mindenképpen megérdemli azt, hogy megvitassuk és érvekkel vitatkozzunk e kérdésben. Nem most kell eldöntenünk, hogy egyébként támogatni kell-e ezt a kezdeményezést vagy sem, viszont ez a kérdés mindenképpen megérdemli és megéri azt, hogy érvekkel vitatkozzunk e kérdésben, s jogosan vessék fel azt, hogy egyébként mennyiben sérül a nemzeti érdek vagy mennyiben érdeke egyébként a magyar állampolgároknak, hogy ehhez csatlakozzunk. Úgyhogy én anélkül, hogy belemennék mélyebben egy politikai vitába, mert azt gondolom, ezt plenáris ülésen megtehetjük, azt kérném önöktől, tisztelt képviselőtársaim, hogy támogassák azt, hogy kerüljön ez tárgysorozatba vételre, és vitassuk meg a parlament plenáris ülésén. Vitatkozzunk erről, és aztán döntsünk róla, hogy csatlakozzunk-e ehhez, de ez a kérdés mindenképpen egy olyan fontos kérdés, ami odakívánkozik. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselőtársam felvetéseit. Csak szeretném elöljáróban megnyugtanni, hogy az EPPO témakörét az Országgyűlés 2013-ban a plenáris ülésen megvitatta. Pontosán akkor, amikor az úgynevezett sárga lapos eljárásban én voltam a téma előterjesztője, és akkor minden politikai frakciónak alkalma volt elmondani a véleményét.

Tehát úgy érzem, hogy akkor a közvélemény ebben megfelelően lett támogatva, megfelelően kitárgyaltuk, körüljártuk ezt a témát. Úgy hiszem, hogy nemcsak a

szakértő jogászok, hanem az egyszerű szavazópolgárok is meggyőződhetnek arról, hogy a Magyar Országgyűlés ezt igenis egy fontos témának tartja.

A másik dolog, amit képviselőtársam felvetett, a bizonyos európai uniós támogatások esetleges megvonása. Ezt többször elmondtuk már ebben a bizottságban, hogy nehéz a körtét az almával összehasonlítani, tudniillik ez az európai uniós sajtóban is sokszor felvetődött, hogy egyes kormányfők ezzel fenyegették akár Lengyelországot vagy Magyarországot. Ez önmagában megint csak nem áll meg, mert itt az európai uniós támogatások ettől függetlenül történnek, bizonyos szerződések alapján, amiket a tagállamok a Bizottsággal kötnek.

Maga a német kancellár asszony is megjegyezte, pontosabban az egyik minisztere, hogy ezen európai uniós támogatások megvonásával lassabban kell érvelniük egyes nyugati tagországoknak, hiszen Németország esetében az egyes európai uniós tagországoknak a szerződés alapján adott támogatás - idézőjelbe téve a támogatást - 60-65-70 százalékban visszamegy Németországba. Tehát ezt már maguk a német közigazdászok is kifejezték. Ezt csak előljáróban mondom.

Megnyitom a vitát, képviselőtársaim. *(Jelzésre:)* Bana alelnök úré a szó. Tessék parancsolni!

Kérdések, vélemények

BANA TIBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Bizottság! Az természetesen helytálló, amit az elnök úr elmondott, hogy a plenáris ülésen néhány évvel ezelőtt volt már erről szó, de azért azóta sok minden történt.

Örülök annak, hogy Kónya képviselő úr a nemzeti szuverenitás kérdését is idehozta, ami egy fontos szempont ennél a javaslatnál, és én azt gondolom, hogy mindenképpen mérlegelni kell akkor, amikor akár egy ilyen jellegű kezdeményezéshez, akár bármilyen más uniós javaslatához csatlakozni kívánunk, hogy a függetlenségünket, a szuverenitásunkat, a nemzeti önrendelkezésünket ez milyen módon érinti. Mégis azt kell mondjam, hogy mivel itt valóban csak arról van szó, hogy tárgysorozatba kerüljön az előttünk fekvő indítvány, és a plenáris ülésen vitát folytathassunk arról, hogy valamilyen módon érdemi fellépés történjen a korrupcióval szemben, ami az egész Európai Unió területén rendkívül fontos, és sajnos az elmúlt évek eseményei alapján Magyarországon kiemelten fontos az, hogy erről a kérdéstről beszéljünk, mi a magunk részéről azt tudjuk vállalni, hogy ha a választópolgárok felhatalmazásából a Jobbik lehetőséget kap arra, hogy jövőre kormányt alakítsunk, akkor mindent elkövetünk annak érdekében, hogy a lehető legalacsonyabb szintre szorítsuk vissza a korrupciót, és az elszámoltatás lesz az egyik legfontosabb pont, amit véghez akarunk vinni.

És így, ebbe a sorba illeszkedően természetesen azt, hogy erről egy vita történhessen a plenáris ülésen, támogatni tudom, és igennel fogok szavazni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Firtl képviselő úré a szó.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Az alelnök úr után fontosnak tartom, sőt az egyik legfontosabbnak, a nemzeti szuverenitás kérdését. És ahogy itt Kónya képviselőtársam felvezette a kérdést, abból pontosan az jön ki, hogy nem zavarja különösebben a nemzeti szuverenitás kérdése, mert ilyen fontos területen átadná.

Ön mellett ül Balczó képviselő úr, az előbbi hozzászólásával mélységesen egyetértek, akkor, amikor az európai bíróság dolgát két perc múlva át tudnánk adni,

vagy aztán az európai bíróság fennhatósága megjelenik egy szuverén államban akkor, amikor a tárgyalások lezárulnak. Tehát én ezt nagyon fontosnak tartom hangsúlyozni.

Állandóan felelgeti azt a kérdéskört, hogy mi az európai uniós állampolgárok adófizetőinek a pénzéből részesülünk. Szeretném elmondani, hogy egyrészt oda mi is befizetünk, tehát amikor a magyar állam az Európai Unióhoz csatlakozott, ugyanúgy van egyfajta befizetési kötelezettségünk, azt teljesítjük.

A másik, amire már az elnök úr is utalt, nemcsak hogy 60 százalékban visszamegy néhány nettó befizetőhöz, hanem tulajdonképpen azért, hogy a piacainkat teljes mértékben megnyitottuk, azért, hogy az Európai Unió államai bent vannak a területünkön, tulajdonképpen ők nyernek is ezen az egészen. Tehát nem lehet csak úgy beszélni erről, hogy ezt nem vesszük figyelembe.

És akkor ön megfogalmazza azt, pontosan a legfontosabb kérdéskörben, ami miatt számomra ez nagyon nem elfogadható, hogy ha oda mi beléptünk, akkor most, ugyan ki nem mondta, de hogy nem teljesítjük azt az elvárást, hogy ide akárkit betelepíthetnek, kvóta ide vagy kvóta oda. Ezt a szót nem mondta ki, de hogy a kötelezettségeinket nem teljesítjük, nem vagyunk szolidárisak velük, erről szól ez a történet.

Az pedig, hogy valóban van-e korrupció. A korrupcióellenességgel maximálisan egyetértek. Arra egyébként a magyar pártoknak teljes mértékig lehetőségük van - jelenleg is a médiát, ha figyeli valaki, az ettől hangos -, mindenkinek lehetősége van, ha a másik kapcsán be tudja ezt bizonyítani, rá tudja bizonyítani. Vannak rá jó példák. Ön mondta, hogy Románia csatlakozott hozzá. Romániában működik is erre egy külön csapat. Ennek a lehetőségei tulajdonképpen nyitottak.

Ha Magyarországon annyira jelen van ez a korrupció, én nem mondom, hogy nincs, de ha annyira jelen van, akkor a jelenlegi választási kampány indulásakor szerintem ez egy lehetőség minden pártnak, hogy ezzel foglalkozzon, de ezt az EPPO-val összehozni, és az EPPO-val kapcsolatban erről vitatkozni, ezt nem tartom szerencsésnek.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Több hozzászólást nem látok... (*Balczó Zoltán: Én jelentkeztem....*) Ja, bocsánat. Képviselő úr, tessék parancsolni!

BALCZÓ ZOLTÁN európai parlamenti képviselő: Megvártam, míg nincs más képviselői felszólalás. Csak néhány dolgot szeretnék pontosítani.

Az egyik az, hogy ugyan most október 5-én az Európai Parlament fogadta el ezt a jogszabályt és ezzel létrejön az Európai Ügyészség, de valójában ez eredetileg a Bizottságtól indult, rendes jogalkotás keretében. Ezt követően került sor a tanácsi döntésre. Ott nem született meg a hozzájárulás, és így jött az a bizonyos szoros együttműködés.

Annyit hadd mondjak el a 2013-as parlamenti vitáról, hiszen a mi bizottságunk terjesztette be a szubszidiaritásvizsgálatot, és kifogásolta ezt, és ezt magam is támogattam. Megmondom őszintén, én abban a hiszemben voltam, és úgy tűnik, mások is, hogy ez olyan jogszabályként valósulhat meg, mint ahogy például a kvótahatározat, hogy az Európai Unió minőségi többségi döntéssel ránk tud kényszeríteni egy ilyen szervezetet. De mint kiderült, tévedtem, hiszen a Tanácsban ehhez egyhangú döntésre volt szükség. Ez nem született meg, ezért ennek a jogszabálynak az elfogadása a továbbiakban csak ebben a megerősített együttműködésben történhet meg. Nyilván, gondolom, a képviselő úr azért most vetette fel ezt, mert érvényesen most született meg ez a jogszabály, az október 5-ei döntéssel.

Én csak annyit tudok hozzátenni, hogy nyilván meg kell vizsgálni, ha valaki úgy gondolja, és erről valóban lehet vitatkozni, hogy mi az egyensúly aközött, hogy bizonyos jogosultságot adunk az Európai Unió intézményének, szemben azzal, hogy vajon - és itt az elmúlt négy évben nem kicsit másképp alakította a véleményt - van-e szükség arra, hogyan ítélem meg, hogy milyen módon indultak el ügyészségi eljárások olyan európai uniós pénzfelhasználások tekintetében, amelyek kapcsán az OLAF kifogást emelt, és utóbb kellő mértékben megtörténtek vagy nem történtek meg ezek az ügyészségi eljárások, s vajon kifelé valóban lenne-e egy pozitív üzenete ennek. Ezzel áll szemben bizonyos szuverenitásról való, én nem lemondást mondok, mert a magyar ügyészség jogosultsága semmiben nem csökken, hanem olyan típusú szuverenitáscsökkentés, ha tetszik, hogy valamit átadok egy uniós intézménynek, jogosultságot adok neki, és nyilván ez is szuverenitáscsökkenés, ezt mérlegelni kell. Röviden ezt szerettem volna háttérként tisztázni.

Nyilván nem vagyok döntéshozó, szavazó, ebben az én véleményemet nyilván Bana alelnök úr képviseli, én csak háttérként mondtam ezt el. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen képviselő úrnak a kiegészítését. Valóban, a bizottságunk terjesztette elő ezt az úgynevezett sárga lapos eljárást, és azt hiszem, akkor mi ezt alaposan kiveséztük.

Kónya képviselő urat szeretném megnyugtatni, hogy a Fidesz-KDNP nem azért nem támogatta és nem támogatja ezt a kezdeményezést, mert valamifajta korrupcióban leledznénk, hiszen ha megnézzük, akkor ez a vád érné Svédországot, Hollandiát és Dániát is, amelyek szintén a 8 tagország között vannak, amelyek nem támogatják. A mi alapvető aggályunk elsősorban alkotmányjogi szempontból történt a véleményünk kialakítása során, hogy az európai ügyészség elsősorban alkotmányjogi szempontból aggályos - és ezt a jogászokkal keményen végigvitatkoztuk a vitát megelőzően -, hiszen elfogadása esetén a meglévő alkotmányos berendezkedést, az ügyészség struktúráját alapvetően érintené.

Azt sem szabad elfelejteni, hogy sem uniós szintű anyagi büntetőjog, sem eljárásjog nem létezik, egy-egy büntetőjogi részterület kapcsán születtek csak uniós szintű szabályok.

S végül, képviselő úr, most nem kívánom elemezni a javaslat tartalmi elemeit, de azért fontos megjegyezni, hogy az európai ügyészséghez való esetleges csatlakozáshoz nem szükséges törvényt hozni, hiszen arról való döntés az Európai Unió Tanácsnak a hatásköre, ahogy Balczó képviselőtársam említette, ahol a kormány képviselője mindig jelen van. Az EPPO esetében a Bel- és Igazságügyi Tanács - ahogy képviselőtársam is említette, és nyilván ez adta az apropót az előterjesztésének - október 12-ei ülésén született meg a végső döntés. Szeretném kiemelni, hogy ebben 20 tagország vesz részt, de 8 nem, különböző okok miatt, és érdemes megnézni, hogy miért maradtak ki, mi volt a fő indoka például Svédországnak, Hollandiának, Dániának a régi tagországok közül, az új tagországok közül Máltának, Lengyelországnak, Magyarországnak és az Egyesült Királyságnak. Tehát mi elsősorban ebből a megfontolásból nem támogattuk.

Egyébként, ha képviselő úr úgy gondolja, hogy erről a plenáris ülésen politikai vitát érdemes kialakítani, akkor én javasolom, megvan a képviselő úrnak az a lehetősége, hogy egy politikai vitanapot kezdeményezzen a képviselőtársaival, különösen az ellenzéki képviselőtársaival, erre megvan a lehetősége, ha a megfelelő számú aláírás összegyűlik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Visszaadom a szót az előterjesztőnek. Tessék parancsolni!

Kónya Péter válasza

KÓNYA PÉTER (független) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Először reagálnék az ön felvetésére, hogy 2013-ban valóban tárgyalta a parlament, ezzel én magam is tisztában vagyok, de aktualitását most hozta ez az ügy. Egészen más előzetesen tárgyalni valamiről, ami egy jövőben létrehozandó szervezet, és egészen más egy valóban most már döntés utáni dologról és ahhoz való csatlakozásról tárgyalni, hiszen 2013-ban még nem is tudtuk, hogy hogyan fog létrejönni vagy milyen támogatottság mellett jön létre ez a szervezet.

2013 óta azért sok idő eltelt, sok víz lefolyt a Dunán is, és azóta nemhogy visszaszorult volna Magyarországon a korrupció, hanem pontosan kiderültek olyan ügyek, akár a 4-es metró ügyére is utalhatnék, hogy ne az önök kormányzása időszakából hozzak elő példát, bár számos példát hozhatnék elő, akár személyes példát is, mert járva az országot egyébként nem egy olyan táblával találkoztam, ahol ki van írva, hogy ilyen meg olyan európai uniós támogatásból épült, és egy romhalmaz van ott, miközben már négy éve át kellett volna adni az adott épületet. Ehhez képest a magyar ügyészség sehol nincs. A magyar ügyészség politikai befolyás alatt van. Én nem akartam belemenni politikai kérdésekbe, de önök kezdték el. Azt gondolom, semmiféle hatékony vizsgálatot az ügyészség, pontosan azért, mert nagyban érintettek a jelenlegi politikai elit tagjai a korrupciós ügyekben, a magyar ügyészség hatékony vizsgálatokat nem indít, hiába teszünk feljelentést ellenzéki képviselőként, sorban tesszük a feljelentéseket korrupciós ügyekben, az ügyészség nem indít vizsgálatot, semmiféle mozgás nincs e tekintetben. Valóban elindít vizsgálatokat, amelyekben adott esetben ellenzéki képviselők még az előző kormányzati ciklusban érintettek voltak, de nem látjuk azt a hatékony működést, ami menne.

Idejött az Európai Bizottság ellenőrizni, azonkívül, hogy kisvasutaztak, látjuk, hogy semmiféle hatékony dolgot nem végeztek. Vegyük már észre, hogy nekünk, állampolgároknak - én nem feltételezem, hogy mindenki tisztességtelen lenne, de tisztességes állampolgároknak, azt gondolom - elemi érdekünk, hogy egyébként a korrupció visszaszoruljon Magyarországon, a pénzek hatékonyan kerüljenek felhasználásra, és valóban ne úgy tekintsenek ránk az Európai Unióban, mint egy korrump országára.

Firtl képviselő úr vádjaira: én csodálkozom, hogy Sorost nem hozta elő. Csak akkora bakot lőtt képviselő úr, mint egy ház meg mint egy ólajtó, ugyanis én voltam az a független képviselő, aki megszavazta azt a határozati javaslatot - egyedüli független vagy ellenzéki képviselőként egyébként a baloldalon vagy egyáltalán a független képviselők közül -, aki elutasította a kötelező betelepítést, amikor ezt a határozatot meghozta a parlament. Szóval nekem ne jöjjön elő azzal, hogy én egyébként itt kötelező betelepítésről akarok beszélni. Szó nincs erről. Szó nincs erről, képviselő úr.

Én azt gondolom, hogy önöknek a lelkiismeretükkel kell majd elszámolni, meg az állampolgárok felé, ha még arra sem méltatják ezt a határozati javaslatot, hogy egyébként tárgysorozatba vegyék. Nyilvánvaló, hogy tovább fogok lépni, és meg fogom szerezni azokat a támogató aláírásokat, amivel egyébként plenáris ülésre viszem ezt a kérdést. De ez önökről állít ki bizonyítványt, képviselőtársaim.

Lehet itt takarózni sok mindennel meg hivatkozni sok mindenre, egy kicsit gondolkodjanak el azon, hogy 1. napirendi pontként mit tárgyaltunk: a brexitet. Vajon miért jutottak el az Egyesült Királyság állampolgárai oda, hogy lépjenek ki az Európai Unióból? Sok minden egyéb mellett ebben benne van az, hogy ők egyébként nagyon sok pénzzel támogatják a különböző tagországokat, és egyébként mire megy ennek a pénznek a felhasználása, miért költjük el mi egyébként az angol állampolgárok különböző pénzét különböző korrupciós ügyekre. Biztos, hogy ez is oka volt ennek.

Nem véletlen a kétsebességes Európa gondolata sem. Miközben maximálisan egyetérttek azzal a felvetéssel, hogy az Európai Unió tagállamai bőven részesednek abból és hasznot húznak abból, hogy mi csatlakoztunk az Európai Unióhoz, én magam is tisztában vagyok vele, mert nem huszonéves fiatal vagyok, megéltem a rendszerváltást egyébként már felnőtt emberként, tisztában vagyok azzal, hogy mit jelentett az, hogy egyébként itt tönkrevágták a magyar gazdaságot az európai uniós csatlakozást megelőzően, piacot vásároltak, nagyon jól tudom, hogy miről szól ez. Tehát nem kell engem erre figyelmeztetni vagy egyáltalán emlékeztetni, ezzel én magam is tisztában vagyok. Viszont azzal is tisztában vagyok, hogy milyen kötelezettségekkel jár, ha csatlakozunk egy szövetséghez. Az, hogy önök most nem fogják támogatni, hogy ez a plenáris ülésre kerüljön, ez önöket minősíti, képviselőtársaim. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nem kívánok politikai vitát folytatni arról, amit elmondott képviselőtársam, csak egyetlenegy megjegyzést engedjen meg. A leghatározottabban visszautasítom azt, hogy ön azt állítja, hogy a magyar ügyészség politikai befolyás alatt van. Pont. Ez önt is minősíti. *(Kónya Péter és Firtl Mátyás közbeszól.)* Bocsánatot kérek, a szó egyelőre nálam van. Tehát mi tiszteletben tartjuk a képviselő úr előterjesztését, de azt is kérem, hogy ön is tartsa tiszteletben azt, hogy vannak olyan bizottsági tagok, akik éppen a brexit kapcsán - ahogy el is mondtuk - fontosnak tartjuk azt, hogy alkotmányjogi szempontból szép angol szóval a szubszidiaritás, a nemzeti önrendelkezés kérdését is legalább olyan súlyos kérdésnek vegyük, mint ön a korrupcióval kapcsolatban említette.

Határozathozatal

Tisztelt Bizottság! Ha nincs további kérdés, vélemény, meghallgattuk a képviselő úr előterjesztését és a kérdésekre adott választ is. Szavazást rendelek el. Kérem képviselőtársaimat, szavazzanak! Ki az, aki támogatja képviselőtársunk említett indítványának tárgysorozatba vételét. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* 1 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 5 nem szavazat, úgyhogy nem támogattuk. Köszönjük szépen, képviselő úr, és akkor kérem, hogy kezdeményezze a Ház elnökénél a politikai vitanapot. Állunk elébe ennek is. Köszönöm szépen.

*(A nyílt ülés befejezésének időpontja: 11 óra 51 perc
A bizottság 11 óra 51 perctől zárt ülést tartott,
melyről külön jegyzőkönyv készült.)*

Dr. Hörsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Nánásiné Czapári Judit és Madarász Mária